ॐ श्री परमात्मने नमः। अथ सप्तदशोऽध्यायः। श्रद्धात्रयविभागयोगः।

अर्जुन उवाच ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते श्रद्धयान्विताः। तेषां निष्ठा तु का कृष्ण सत्त्वमाहो रजस्तमः॥ १॥	अनुद्वेगकरं वाक्यम् सत्यं प्रियहितं च यत्। स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते॥ १५॥
श्रीभगवानुवाच त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा। सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु॥ २॥	मनःप्रसादः सौम्यत्वम् मौनमात्मविनिग्रहः। भावसंशुद्धिरित्येतत् तपो मानसमुच्यते॥ १६॥
सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत। श्रद्धामयोऽयं पुरुषः यो यच्छ्रद्धः स एव सः॥ ३॥	श्रद्धया परया तप्तम् तपस्तत्त्रिविधं नरैः। अफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते॥ १७॥
यजन्ते सात्त्विका देवान् यक्षरक्षांसि राजसाः। प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः॥ ४॥	सत्कारमानपूजार्थम् तपो दम्भेन चैव यत्। क्रियते तदिह प्रोक्तम् राजसं चलमध्रुवम्॥ १८॥
अशास्त्रविहितं घोरम् तप्यन्ते ये तपो जनाः। दम्भाहङ्कारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः॥ ५॥	मूढग्राहेणात्मनो यत् पीडया क्रियते तपः। परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम्॥ १९॥
कर्शयन्तः शरीरस्थम् भूतग्राममचेतसः। मां चैवान्तःशरीरस्थम् तान्विद्ध्यासुरनिश्चयान्॥ ६॥	दातव्यमिति यद्दानम् दीयतेऽनुपकारिणे। देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम्॥ २०॥
आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः। यज्ञस्तपस्तथा दानम् तेषां भेदमिमं शृणु॥ ७॥	यत्तु प्रत्युपकारार्थम् फलमुद्दिश्य वा पुनः। दीयते च परिक्लिष्टम् तद्दानं राजसं स्मृतम्॥ २१॥
आयुःसत्त्वबलारोग्य- सुखप्रीतिविवर्धनाः। रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्याः आहाराः सात्त्विकप्रियाः॥ ८॥	अदेशकाले यद्दानम् अपात्रेभ्यश्च दीयते। असत्कृतमवज्ञातम् तत्तामसमुदाहृतम्॥ २२॥
कट्वम्ललवणात्युष्ण- तीक्ष्णरूक्षविदाहिनः। आहारा राजसस्येष्टाः दुःखशोकामयप्रदाः॥ ९॥	ॐ तत्सदिति निर्देशः ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः। ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा॥ २३॥
यातयामं गतरसम् पूति पर्युषितं च यत्। उच्छिष्टमपि चामेध्यम् भोजनं तामसप्रियम्॥ १०॥	तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः। प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम्॥ २४॥
अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञः विधिदृष्टो य इज्यते। यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्त्विकः॥ ११॥	तदित्यनभिसन्धाय फलं यज्ञतपःक्रियाः। दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकाङ्क्षिभिः॥ २५॥
अभिसन्धाय तु फलम् दम्भार्थमपि चैव यत्। इज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम्॥ १२॥	सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते। प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ युज्यते॥ २६॥
विधिहीनमसृष्टान्नम् मन्त्रहीनमदक्षिणम्। श्रद्धाविरहितं यज्ञम् तामसं परिचक्षते॥ १३॥	यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते। कर्म चैव तदर्थीयम् सदित्येवाभिधीयते॥ २७॥
देवद्विजगुरुप्राज्ञ- पूजनं शौचमार्जवम्। ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते॥ १४॥	अश्रद्धया हुतं दत्तम् तपस्तप्तं कृतं च यत्। असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह॥ २८॥

ॐ तत् सत्

इति श्रीमद् भगवद् गीतासु उपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे श्रद्धात्रयविभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः॥